

### U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **M. S.**, bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. H. S. advokátkou v P., proti odporcovi **Ing. M. S.**, bývajúcemu v P., **o určenie výživného**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 10 C 141/2005, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 31. októbra 2007 sp.zn. 10 Co 21/2007 rozhodol

### t a k t o :

Dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

### O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov rozsudkom z 24. januára 2007 č.k. 10 C 141/05-84 rozhodol tak, že zaviazal odporcu platiť navrhovateľke výživné vo výške 5 000 Sk mesačne za obdobie od 10. augusta 2005 do 31. júla 2006, počnúc 1. augusta 2006 zaviazal odporcu platiť navrhovateľke výživné vo výške 4 800 Sk mesačne a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol, zastavil konanie v časti o zaplatenie výživného vo výške 5 000 Sk mesačne a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Na odvolanie obidvoch účastníkov Krajský súd v Prešove rozsudkom z 31. októbra 2007 sp.zn. 10 Co 21/2007 rozhodol tak, že zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej tak, že návrh zamietol, potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p. a ako dovolací dôvod uvádzala nesprávne posúdenie veci odvolacím súdom.

Odporca považoval dovolanie navrhovateľky za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu síce vykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 O.s.p., pretože ide o zmeňujúci rozsudok, avšak dovolanie navrhovateľky smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým sa rozhodlo vo veci upravenej Zákomom o rodine (vo veci výživného pre manželku). Ustanovenie § 238 ods. 4 O.s.p. dovolanie nepripúšťa vo veciach upravených Zákomom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

V danej veci nešlo o obmedzenie alebo pozbavenie rodičovských práv a povinností alebo o pozastavenie ich výkonu, ani o priznanie rodičovských práv a povinností maloletému

rodičovi dieťaťa, o určenie rodičovstva, o zapretie rodičovstva, ani o osvojenie. Dovolanie navrhovateľky tak smeruje proti rozsudku, proti ktorému podľa § 238 ods. 4 O.s.p. dovolanie nie je prípustné.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p., neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p. ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm.a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil a dovolateľkou ani žiadna vada podľa citovaného ustanovenia nebola tvrdená.

Keďže dovolanie navrhovateľky smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný, dovolací súd ho odmietol podľa § 243b ods. 4 a § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. Vecnú správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia dovolací súd vzhľadom na neprípustnosť dovolania neskúmal.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože odporcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 26. februára 2008**

**JUDr. Eva Sakálová, v.r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia :